

การศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
THE STUDY OF ERRORS IN USING CHINESE WORDS OF CHINESE
MAJOR STUDENTS IN THE FACULTY OF EDUCATION, KAMPHAENG
PHET RAJABHAT UNIVERSITY

¹นันทน์ภัส ชิตนุรัตน์ เว็บเบอร์ และ ²นันทิวัน อินหาทรวด

¹Nannapas Chitnurat Weber and ²Nantiwan Inhatkruad

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, ประเทศไทย
Kamphaeng Phet Rajabhat University, Thailand

¹groopgib@gmail.com

Received: May 28, 2023; **Revised:** July 25, 2023; **Accepted:** August 10, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 2) วิเคราะห์สาเหตุข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และ 3) เพื่อนำผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการสอนคำศัพท์ภาษาจีนประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีน จำนวน 25 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบรายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีนของนักศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ค่าร้อยละผลการวิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ 1) การเลือกใช้คำศัพท์ผิด 2) ข้อผิดพลาดในการใช้วลีหรือรูปแบบประโยคที่กำหนดเฉพาะแน่นอน 3) ประเภทของคำที่เลือกใช้ไม่เหมาะสมและจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสาเหตุของข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย 1) คำศัพท์มีความหมายใกล้เคียงกัน 2) ผู้เรียนจดจำคำศัพท์เพียงความหมายเดียว 3) ผู้เรียนสับสนตัวอักษรจีน

¹อาจารย์ ดร., สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

²อาจารย์, สาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ที่มีความคล้ายคลึงกัน 4) ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ 5) สิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ ส่งผลต่อการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษา

คำสำคัญ: ข้อผิดพลาด, การใช้คำศัพท์ภาษาจีน, นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน

Abstract

The objectives of this research is 1) to study the errors in the use of Chinese vocabulary of the students of the Faculty of Education, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, 2) to analyze the causes of the errors in the use of Chinese vocabulary of the students of the Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University. Chinese language, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, and 3) to apply the results of the analysis obtained from the study to be applied in teaching Chinese vocabulary. The population in this research was Chinese language students, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University. The samples were 25 students enrolled in the Chinese grammar course. The research tools were Chinese grammar test of students and statistical data were analyzed by percentage. The results showed that Errors in using Chinese vocabulary of Chinese language students, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University, divided into 3 issues: 1) using wrong choice of words 2) errors in using specific phrases or sentence patterns 3) The type of word chosen is inappropriate. And from the analysis of the data, it was found that the cause of the error in the use of Chinese vocabulary of the students. which consisted of 1) words with similar meanings 2) learners remembering words with only one meaning 3) learners confuse Chinese characters with similarities 4) ability to memorize words 5) environment to learn affecting students' use of Chinese vocabulary

Keywords: Errors, Using Chinese Words, Chinese Major Students

บทนำ

ปัจจุบันนี้ทั่วโลกให้ความสำคัญและตื่นตัวต่อการเรียนภาษาจีน เนื่องจากภาษาจีนเป็นภาษาทางการที่เป็นที่ยอมรับของสหประชาชาติและเป็นภาษาสากล มีผู้ใช้ในฐานะเจ้าของภาษาเป็นจำนวนถึง 1 ใน 6 ของประชากรโลก ซึ่งมากกว่าหนึ่งพันสามร้อยล้านคน และในประเทศไทยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา การเพิ่มจำนวนผู้เรียนภาษาจีนในประเทศไทยมีสูงถึงหนึ่งล้านคน นอกจากนี้ผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัยแล้ว ยังรวมไปถึงครูชาวไทยที่เป็นผู้สอนในรายวิชาภาษาจีนตามโรงเรียนของท้องถิ่นต่าง ๆ ด้วย ตลอดจนเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งผู้ที่ชื่นชอบภาษา

และวัฒนธรรมจีน ซึ่งพัฒนาไปสู่การทำงานในภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ เป็นต้น (เว่ย ฟาน, กิรติพร จุฑะวิริยะและ ธรรมธเนศ ปุณณธนามหาการณ,2564:26) ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความตระหนักและให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนให้มีมาตรฐาน เนื่องจากภาษาจีนมีบทบาทมากขึ้น อีกทั้งหลายประเทศตระหนักถึงกระแส แห่งการเปลี่ยนแปลง และส่งเสริมให้นักเรียนหรือนักศึกษาในประเทศ เร่งเรียนรู้ภาษาจีนให้ถึง ระดับใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในมิติการค้า การลงทุน รวมทั้งมิติทางวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,21 ธันวาคม 2565)

การสอนคำศัพท์เป็นส่วนสำคัญของการสอนภาษา และเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จของการ สอนภาษาเพื่อให้เกิดความชำนาญและการประยุกต์ใช้คำศัพท์เป็นพื้นฐานในการเพิ่มพูนความรู้ทาง ภาษาและฝึกฝนทักษะทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน (Yan Zhao,2019:393) ดังนั้น คำศัพท์จึงเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนรู้และการสื่อสาร ภาษาต่างประเทศ และมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารทางภาษาและวัฒนธรรม รวมถึงการพัฒนา เชิงลึกของการวิจัยการสอนภาษาต่างประเทศ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ส่งผลโดยตรงต่อ ความสามารถในการสื่อสารภาษา หากไม่มีคำศัพท์ ผู้เรียนก็ไม่สามารถสื่อสารได้ เช่นนี้แล้ว คำศัพท์ จึงเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ที่ขาดไม่ได้ในการบ่มเพาะความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน รายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีน ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความหมายของคำศัพท์ รากฐานคำ เลือกใช้ประเภทคำไม่ถูกต้อง ใช้คำศัพท์ ผิดไม่ตรงกับความหมายของคำ เป็นต้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอิทธิพลของภาษาไทย(ภาษาแม่)ที่ นำมาใช้ในการแปลความหมาย ความสามารถจดจำคำศัพท์ของนักศึกษา และความสับสนในการใช้ คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาขาด ความมั่นใจในการใช้คำ การสื่อสาร ตลอดจนขาดความสนใจต่อการเรียนภาษาจีน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าวเพื่อหาแนวทางแก้ไขและเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียน การสอน (พรเพ็ญ จุ้ยยานนท์ และ ธัญฐา ลาภเลิศ ,2565) ศึกษาการวิเคราะห์และเปรียบเทียบ ข้อผิดพลาดการใช้คำภาษาจีนที่มีความหมายตรงกับคำว่า “ประมาณ” ในภาษาไทย กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้คำกริยาวิเศษณ์แสดงน้ำเสียง 语气副词 (Yǔqìfùcí) ที่มีความหมายเชิง “ประมาณ” ในภาษาจีนถูกต้องจำนวน 210 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.73 ของกลุ่มตัวอย่าง และใช้คำกริยาวิเศษณ์แสดงน้ำเสียง 语气副词(Yǔqìfùcí)ที่มีความหมาย เชิง “ประมาณ” ในภาษาจีนผิดจำนวน 257 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.41 ของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อ นำมาเปรียบเทียบกับภาษาไทยสามารถมีความหมายถึง 4 ความหมาย คือ คำว่า “โดยประมาณ” “ประมาณ” “ราว ๆ” และ “เกือบ” เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับภาษาจีนมีความหมายถึง 2 ความหมาย คือ คำว่า “大概(dàgài) และ 大约 (dàyuē)” ซึ่งเป็นรูปแบบความหมาย 一对多 (yīduìduō)จึงมักส่งผลกระทบกับการใช้ภาษาต่างประเทศที่ผิดพลาด สาเหตุในการใช้ผิดพลาด ส่วนใหญ่มาจากความผิดพลาดที่ไม่เข้าใจในไวยากรณ์ภาษาจีนกลางของคำว่า “大概(dàgài)、左右(zuǒyòu)、前后(qiánhòu)、大约 (dàyuē) และ 差不多(chàbùduō)” จึง ส่งผลทำให้เลือกใช้ไม่ถูกต้อง ดังนั้นควรจะเรียนรู้หลักไวยากรณ์ภาษาจีนกลาง เพื่อที่จะช่วยในการ

หลักเสียงข้อผิดพลาดดังกล่าวได้ (สหทัยา สิทธิวิเศษ, 2564) ศึกษาการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและสาเหตุข้อผิดพลาดในการแปลภาษาจีนบนป้ายสาธารณะในจังหวัดเชียงราย พบว่า ข้อผิดพลาดจากการแปลมีความหมายมีมากที่สุด จำนวน 71 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 41.27 รองลงมาคือข้อผิดพลาดจากการเลือกใช้คำไม่เหมาะสม ข้อผิดพลาดจากการแปลผิดโครงสร้างและหลักไวยากรณ์ ข้อผิดพลาดจากการแปลไม่ครบประโยค คิดเป็นร้อยละ 21.51, 19.18, 9.88 ตามลำดับ ในส่วนข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือข้อผิดพลาดจากการแปลเกินข้อความต้นฉบับ คิดเป็นร้อยละ 8.13 สำหรับสาเหตุที่พบบ่อยที่สุดของการข้อผิดพลาดในการแปลภาษาจีนบนป้ายสาธารณะในจังหวัดเชียงราย คือ การแปลโดยขาดความเข้าใจเรื่องหลักการใช้คำ คิดเป็นร้อยละ 43.60 รองลงมาคือสาเหตุจากการแปลตรงตัว การแปลโดยเทียบความหมายมาจากภาษาอังกฤษ การแปลโดยใช้ Google Translation และ การแปลโดยไม่เข้าใจวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับ คิดเป็นร้อยละ 33.72, 7.55, 6.39 และ 5.81 ตามลำดับ สำหรับสาเหตุของข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือการแปลเทียบเสียง คิดเป็นร้อยละ 2.90

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาข้อผิดพลาดและหาสาเหตุของข้อผิดพลาด เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้คำศัพท์ของนักศึกษา และพัฒนาแนวทางการในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาไวยากรณ์และรายวิชาอื่นๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
2. วิเคราะห์สาเหตุข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
3. เพื่อนำผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการสอนคำศัพท์ภาษาจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีน ประจำปีการศึกษา 1/2565 จำนวน 25 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เก็บข้อมูลจากแบบทดสอบรายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีนของนักศึกษา รวมทั้งหมด 60 ข้อ โดยคัดเลือกคำศัพท์จำนวน 120 คำ จากคำศัพท์การสอบวัดระดับความสามารถ

ภาษาจีน (HSK) ระดับ 3 ในการสร้างแบบทดสอบ โดยผู้วิจัยให้ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบจำนวน 20 นาที

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาข้อผิดพลาดและสาเหตุข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยนำข้อมูลจากแบบทดสอบ จำนวน 6 ชุด ชุดละ 10 ข้อ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกประเภทของข้อผิดพลาดและสาเหตุข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยการศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบคำศัพท์ในรายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร สามารถสรุปข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนและจำแนกได้ทั้งหมด 3 ประเภทแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ข้อ	ประเภทข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีน	จำนวนครั้งที่ใช้ผิด	คิดเป็นร้อยละ
1	การเลือกใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม	210	33.60
2	ข้อผิดพลาดในการใช้วลีหรือรูปแบบประโยคที่กำหนดเฉพาะแน่นอน	166	26.56
3	การใช้ประเภทของคำไม่เหมาะสม	249	39.84
	รวม	625	100.00

จากตารางที่ 1 ข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จะพบว่า การใช้ประเภทของคำไม่เหมาะสม ผิดพลาดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.84 เช่น ในประโยคควรใช้ 爱好 แต่ใช้ 爱 ควรใช้ 发现 แต่กลับใช้ 出现 หรือควรใช้ 过去 แต่เลือกใช้ 过 เป็นต้น รองลงมาคือ การเลือกใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 33.60 เช่น ควรเลือกใช้ 告诉 แต่เลือกใช้ 说 หรือ 讲 แทน ควรใช้ คำศัพท์ 短 แต่ใช้ 矮 หรือควรเลือกใช้คำศัพท์ 可能 แต่ใช้ 可以 เป็นต้น และข้อผิดพลาดในการใช้วลีหรือรูปแบบประโยคที่กำหนดเฉพาะแน่นอน ผิดพลาดน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.56 เช่น ในประโยค 你稍等一下, 我马上.....回来. ในประโยคนี้คำว่า 马上 ใช้กับคำว่า

就不该用คำว่า 才 หรือในประโยค 你怎么这样.....惊小怪? ในประโยคนี้ควรใช้ 大惊小怪 แต่กลับเลือกใช้คำว่า 太

2. สาเหตุข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครู ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ผลจากการวิเคราะห์สาเหตุข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะ ครูศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ได้ จากแบบทดสอบคำศัพท์ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาไวยากรณ์ ภาษาจีน ในปีการศึกษาที่ 1/2565 พบว่า ปัญหาที่ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครูศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร คือ 1) นักศึกษาจำนวนมากเรียนรู้จดจำคำศัพท์เพียงความหมายเดียว ทำให้ผู้เรียนเลือกใช้คำศัพท์ที่ไม่ ถูกต้อง 2) ปัญหาการเลือกใช้คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ผู้เรียนเกิดความสับสนในการ เลือกใช้คำศัพท์ในบริบทที่แตกต่างกัน 3) ปัญหาที่ผู้เรียนสับสนตัวอักษรจีนที่เขียนคล้ายคลึงกัน ทำ ให้การแปลความหมายของคำศัพท์ผิดเพี้ยนตามไปด้วย 4) ปัญหาความสามารถในการจดจำคำศัพท์ ของผู้เรียน ผู้เรียนไม่สามารถจดจำคำศัพท์และความหมายได้ ทำให้จำเป็นต้องใช้การคาดเดาเมื่อ ต้องเลือกใช้คำศัพท์ภาษาจีน และอีกหนึ่งปัญหาสำคัญในการใช้คำศัพท์คือ 5) ปัญหาสิ่งแวดล้อมใน การเรียนรู้และการใช้คำศัพท์ เนื่องจาก ผู้เรียนมักเรียนรู้คำศัพท์และใช้คำศัพท์เฉพาะในห้องเรียน เท่านั้น ด้วยเหตุผลนี้จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์ภาษาจีนที่เหมาะสมและส่งผลต่อ การเกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนอยู่บ่อยครั้ง

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาเรื่องข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชา ภาษาจีน คณะ ครูศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครูศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

การเลือกใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม พบว่า มีข้อผิดพลาดจำนวน 210 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.60 ดังตัวอย่างด้านล่างนี้

ตัวอย่างที่ 1	这只是一个很.....的错误。
ควรใช้ 小 แต่ใช้ 少
ตัวอย่างที่ 2	我向朋友.....了一本书，可是一直没有时间看。
ควรใช้ 借 แต่ใช้ 错
ตัวอย่างที่ 3	他从书架上.....下来了一本书。
ควรใช้ 拿 แต่ใช้ 把 หรือ 带
ตัวอย่างที่ 4	我是妈妈最宠爱的.....。
ควรใช้ 女儿 แต่ใช้ 女人

จากตัวอย่างด้านบน จะเห็นว่า ข้อผิดพลาดในตัวอย่างที่ 1 และ 2 เกิดขึ้นได้จากการที่ นักศึกษาสับสนในตัวอักษรจีนที่เขียนคล้ายคลึงกัน ทำให้นักศึกษาเลือกใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง และ ข้อผิดพลาดในตัวอย่างที่ 3 คำว่า “带、把、拿” มีความหมายที่ใกล้เคียงกัน คือ ถือ หยิบ นำไป และข้อผิดพลาดในตัวอย่างที่ 4 คำว่า “女儿、女人” มีความหมายเกี่ยวกับผู้หญิง ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น เกิดจากสาเหตุที่ความหมายของคำศัพท์ภาษาจีนมีความใกล้เคียงกันและอาจ เกิดจากการที่ตัวอักษรจีนเขียนคล้ายคลึงกันทำให้นักศึกษาเกิดความสับสนทั้งในด้านความหมาย และตัวอักษร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเพ็ญ จูไรยานนท์ และ ฐณัฐ ลาภเลิศ ที่ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อผิดพลาดการใช้คำภาษาจีนที่มีความหมายตรงกับคำว่า “ประมาณ” ในภาษาไทย กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้คำกริยา วิเศษณ์แสดงน้ำเสียง 语气副词(Yǔqìfùcí) ที่มีความหมายเชิง “ประมาณ” ในภาษาจีนถูกต้อง จำนวน 210 ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 47.73 ของกลุ่มตัวอย่าง และใช้คำกริยาวิเศษณ์แสดงน้ำเสียง 语气副词 (Yǔqìfùcí) ที่มีความหมายเชิง “ประมาณ” ในภาษาจีนผิดจำนวน 257 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.41 ของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อนำมาเปรียบเทียบในภาษาไทยสามารถมีความหมายถึง 4 ความหมาย คือ คำว่า “โดยประมาณ” “ประมาณ” “ราว ๆ” และ “เกือบ” เมื่อนำมาเปรียบเทียบ ในภาษาจีนมีความหมายถึง 2 ความหมายคือ คำว่า “大概(dàgài) และ 大约 (dàyuē) ” ซึ่งเป็นรูปแบบความหมาย 一对多(yīduìduō)จึงมักส่งผลกระทบกับการใช้ภาษาต่างประเทศที่ ผิดพลาด สาเหตุในการใช้ผิดพลาดส่วนใหญ่มาจากความผิดพลาดที่ไม่เข้าใจในไวยากรณ์ภาษาจีน กลางของคำว่า “大概(dàgài)、左右(zuǒyòu) 前后(qiánhòu)、大约 (dàyuē) และ 差不多(chàbùduō)” จึงส่งผลทำให้เลือกใช้ไม่ถูกต้อง ดังนั้นควรจะเรียนรู้หลักไวยากรณ์ ภาษาจีนกลาง เพื่อที่จะช่วยในการหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดดังกล่าวได้

2. ข้อผิดพลาดในการใช้ลีหรือรูปแบบประโยคที่กำหนดเฉพาะแน่นอน พบว่า มี ข้อผิดพลาดจำนวน 166 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.56 ข้อผิดพลาดในการใช้ลีหรือรูปแบบประโยค ที่กำหนดเฉพาะแน่นอน ส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาความสามารถในการจดจำคำศัพท์และปัญหา สิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้และการใช้คำศัพท์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1	他办起事来就.....老板似的。
ควรใช้ 像 แต่ใช้ 一样
ตัวอย่างที่ 2	我.....工作中常和各种人打交道。
ควรใช้ 在 แต่ใช้ 现在 หรือ 着
ตัวอย่างที่ 3	我喜欢九.....蛋糕。
ควรใช้ 层 แต่ใช้ 楼
ตัวอย่างที่ 4	你怎么这样.....惊小怪？
ควรใช้ 大 แต่ใช้ 太

จากตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างที่ 2 ตัวอย่างที่ 3 และตัวอย่างที่ 4 จะเห็นได้ว่า 像.....似的、在.....中、九层蛋糕 และ 大惊小怪 ล้วนเป็นรูปประโยคและวลีที่กำหนดเฉพาะแน่นอน แต่นักศึกษาเลือก ใช้คำที่ไม่ถูกต้องอันเนื่องมาจากการจดจำคำศัพท์ วลี หรือรูปแบบประโยคที่กำหนดเฉพาะแน่นอนไม่ได้และสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาเลือกใช้คำศัพท์อื่นทั้งที่รูปแบบประโยคเหล่านี้เป็นรูปแบบที่เคยเรียนมาแล้ว เป็นเพราะว่านักศึกษาไม่เคยนำรูปแบบประโยคเหล่านี้ไปประยุกต์ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการสนทนาหรือการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรา อภัยพงศ์ ที่ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามภาษาจีนกลางในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ของนักศึกษาชาวไทย และข้อเสนอแนะ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 มีข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับรูปโครงสร้างประโยคมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 15.32 และ 9.78 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดรองลงมาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คือ เกิดจากคำขาดหรือการตกหล่นคิดเป็นร้อยละ 5.65 และข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำเกินคิดเป็นร้อยละ 3.38 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดรองลงมา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำเกินคิดเป็นร้อยละ 3.47 และข้อผิดพลาดที่เกิดจาก คำขาดหรือคำตกหล่นคิดเป็นร้อยละ 1.73 ดังนั้น ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์คือ ข้อผิดพลาดที่สำคัญอันเป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาจีนกลาง นอกจากนั้นข้อผิดพลาดข้างต้นยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับแนวคิดการถ่ายโอน ของภาษา ซึ่งมีอิทธิพลในการใช้ภาษาที่มาจากความเหมือนหรือความต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สอง จากการค้นพบระดับความยากของโครงสร้างไวยากรณ์คำลักษณนามจีนที่สามารถแทรกคำคุณศัพท์ การแก้ไขปัญหานี้ อาจารย์ผู้สอนสามารถนำเสนอแนวทางการสอนเชิงเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของรูปโครงสร้างแทรกคำคุณศัพท์ระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนกลาง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างภาษาจีนกลางมากยิ่งขึ้น

3. การใช้ประเภทของคำไม่เหมาะสม พบว่า มีข้อผิดพลาดจำนวน 249 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.84 ข้อผิดพลาดในการใช้ประเภทของคำไม่เหมาะสม เกิดจากการที่นักศึกษาจดจำคำศัพท์เพียงความหมายเดียวและเกิดจากการจดจำคำศัพท์ของนักศึกษา เช่น ตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 1 她没有考上大学心里很.....。

ควรใช้ 难过 แต่ใช้ 难

ตัวอย่างที่ 2 我要去上课了，所以先.....了。

ควรใช้ 离开 แต่ใช้ 离

ตัวอย่างที่ 3 今天要讲的内容很多，.....有这么几点。

ควรใช้ 主要 แต่ใช้ 重要

จากตัวอย่างด้านบน จะเห็นว่า ข้อผิดพลาดในตัวอย่างที่ 1 ตัวอย่างที่ 2 และตัวอย่างที่ 3 เกิดขึ้นได้จากการที่นักศึกษาจดจำคำศัพท์เพียงความหมายและเกิดจากความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของนักศึกษาที่ไม่สามารถจดจำความหมายหรือการใช้ของคำศัพท์ในบริบทที่แตกต่างกันออกไปได้ ทำให้นักศึกษาไม่สามารถแยกแยะและเลือกใช้ประเภทของคำศัพท์ให้เหมาะสมกับประโยคได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสัทยา สิทธิวิเศษ ที่ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและสาเหตุข้อผิดพลาดในการแปลภาษาจีนบนป้ายสาธารณะในจังหวัดเชียงราย พบว่า

ข้อผิดพลาดจากการแปลผิดความหมายมีมากที่สุด จำนวน 71 ป้าย คิดเป็นร้อยละ 41.27 รองลงมาคือข้อผิดพลาดจากการเลือกใช้คำไม่เหมาะสม ข้อผิดพลาดจากการแปลผิดโครงสร้างและหลักไวยากรณ์ ข้อผิดพลาดจากการแปลไม่ครบประโยค คิดเป็นร้อยละ 21.51, 19.18, 9.88 ตามลำดับ ในส่วนข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือข้อผิดพลาดจากการแปลเกินข้อความต้นฉบับ คิดเป็นร้อยละ 8.13 สำหรับสาเหตุที่พบบ่อยที่สุดของการข้อผิดพลาดในการแปลภาษาจีนบนป้ายสาธารณะในจังหวัดเชียงราย คือ การแปลโดยขาดความเข้าใจเรื่องหลักการใช้คำ คิดเป็นร้อยละ 43.60 รองลงมาคือสาเหตุจากการแปลตรงตัว การแปลโดยเทียบความหมายมาจากภาษาอังกฤษ การแปลโดยใช้ Google Translation และ การแปลโดยไม่เข้าใจวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับ คิดเป็นร้อยละ 33.72, 7.55, 6.39 และ 5.81 ตามลำดับ สำหรับสาเหตุของข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือการแปลเทียบเสียง คิดเป็นร้อยละ 2.90

4. สาเหตุข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครู ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ผลการดำเนินการวิจัย ปัญหาที่ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีน พบว่า ปัญหาที่ผู้เรียนจดจำคำศัพท์เพียงความหมายเดียว ทำให้ผู้เรียนเลือกใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง และปัญหาการเลือกใช้คำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในการเลือกใช้คำศัพท์ในบริบทที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ พรเพ็ญ จุไรยานนท์ และ ฐณัฐรา ลากเลิศ ที่กล่าวว่า สาเหตุในการใช้ผิดพลาดส่วนใหญ่มาจากความผิดพลาดที่ไม่เข้าใจในไวยากรณ์ภาษาจีนกลางของคำว่า “大概(dàgài)、左右(zuǒyòu)、前后(qiánhòu)、大约(dàyuē) และ 差不多(chābùduō)” จึงส่งผลทำให้เลือกใช้ไม่ถูกต้อง ดังนั้นควรจะเรียนรู้หลักไวยากรณ์ภาษาจีนกลาง เพื่อที่จะช่วยในการหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดดังกล่าวได้ ปัญหาที่ผู้เรียนสับสนตัวอักษรจีนที่เขียนคล้ายคลึงกัน ทำให้การแปลความหมายของคำศัพท์ผิดพลาดตามไปด้วย และปัญหาความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของผู้เรียน ผู้เรียนไม่สามารถจดจำคำศัพท์และความหมายได้ ทำให้จำเป็นต้องใช้การคาดเดาเมื่อต้องเลือกใช้คำศัพท์ภาษาจีน สอดคล้องกับ สหทัยา สิทธิพิเศษ ที่กล่าวว่า สาเหตุที่พบบ่อยที่สุดของการข้อผิดพลาดในการแปลภาษาจีนบนป้ายสาธารณะในจังหวัดเชียงราย คือ การแปลโดยขาดความเข้าใจเรื่องหลักการใช้คำ คิดเป็นร้อยละ 43.60 รองลงมาคือสาเหตุจากการแปลตรงตัว การแปลโดยเทียบความหมายมาจากภาษาอังกฤษ การแปลโดยใช้ Google Translation และ การแปลโดยไม่เข้าใจวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับ คิดเป็นร้อยละ 33.72, 7.55, 6.39 และ 5.81 ตามลำดับ สำหรับสาเหตุของข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุดคือการแปลเทียบเสียง คิดเป็นร้อยละ 2.90 และอีกหนึ่งสาเหตุสำคัญคือ ปัญหาสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้และการใช้คำศัพท์ เนื่องจาก ผู้เรียนมักเรียนรู้คำศัพท์และใช้คำศัพท์เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น สอดคล้องกับ อมรา อภัยพงศ์ ที่กล่าวว่า ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ คือ ข้อผิดพลาดที่สำคัญอันเป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาจีนกลาง นอกจากนั้นข้อผิดพลาดข้างต้นยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับแนวคิดการถ่ายโอนของภาษา ซึ่งมีอิทธิพลในการใช้ภาษาที่มาจากความเหมือนหรือความต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สอง จากการค้นพบระดับความยากของโครงสร้างไวยากรณ์คำลักษณนามจีนที่สามารถแทรกคำคุณศัพท์ การแก้ไขปัญหานี้ อาจารย์ผู้สอนสามารถนำเสนอแนวทางการสอนเชิงเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของรูปโครงสร้างแทรกคำคุณศัพท์ระหว่าง

ภาษาไทยและภาษาจีนกลาง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างภาษาจีนกลางมากยิ่งขึ้น

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

จากการศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร อาจารย์ผู้สอนควรดำเนินการรวบรวมข้อผิดพลาดที่ได้จากงานวิจัยในครั้งนี้และใช้เป็นตัวอย่างเพื่อใช้เป็นตัวอย่างในการเลือกใช้คำศัพท์ภาษาจีนให้เหมาะสม ซึ่งอาจารย์ผู้สอนสามารถศึกษาข้อผิดพลาด สาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อนำไปปรับใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ภาษาจีน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์และประยุกต์ใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง

- พรเพ็ญ จุไรยานนท์, ฐณัฐ ลาภเลิศ. (2565). การวิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อผิดพลาดการใช้คำภาษาจีนที่มีความหมายตรงกับคำว่า “ประมาณ” ในภาษาไทย กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. วารสารวิชาการ. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 12(2), 98-108.
- เว่ย ฟาน, กิรติพร จูตะวิริยะและ ธรรมธเนศ ปุณณธนามหาการุณ. (2564). นโยบายของจีนในการส่งเสริมการพัฒนาสถาบันขงจื่อประเทศไทย. วารสารรัฐศาสตร์และประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 6(1), 1-30.
- สัททยา สิทธิวิเศษ. (2564). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและสาเหตุข้อผิดพลาดในการแปลภาษาจีนบนป้ายสาธารณะในจังหวัดเชียงราย. วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ปริทัศน์, 9(1), 88-98.
- อมรา อภัยพงศ์. (2563). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามภาษาจีนกลางในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ของนักศึกษาชาวไทย และข้อเสนอแนะ. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 12(1), 315-324.
- Yan Zhao. (2019). A Research Review of Incidental L2 Vocabulary Acquisition. *Modern Linguistics*, 7(3), 392-398. (In Chinese)